

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 103.

Fjerde Session.

34te Møde.

Onsdagen d. 8. December.

(Forts.)

Finansministeren (forts.): Jeg indseer aldeles ikke, ved hvilke Folgeslutninger det skulde lykkes at bevise dette. Bag denne Lovs Antagelse ligger ikke Andet, end at Regjeringen sættes i Stand til at gjenindsføre den Toldeenhed i Monarchiet, som der i mange Aar har været arbejdet paa, og som, hvis den tidligere havde eksisteret, maaskee kunde have reddet os fra Meget af det, vi i de senere Aar have maattet gaae igjennem. Der ligger Intet bag ved, og da Pressen ikke har undseet sig for at give Antydninger i den Retning, kan jeg ikke undlade paa det Bestemteste at forsikre, at Regjeringen vilde skamme sig for sig selv, om det kunde tænkes, at Hensynet til nogen anden Toldforbindelse, end den i Loven foreslaaede, laa bag ved. Det er en Toldforbindelse med Holsteen, det er en Toldforbindelse, der strækker sig til Elben, og intet Videre, som dette Lovforslag gaaer ud paa. Men ere de Herrer saa sikre paa, at der ikke ligger Mere eller Andet, end hvad de kunne forudsee, bagved Lovforslagets Forkastelse? Troe de Herrer virkelig, at Ministeriet i den Sag vilde være optraadt, som det er optraadt, med den Alvor, og, jeg tør vel tiltroe mig det, med den inderlige Overbeviisning, naar det virkelig ikke var Andet end en Lov, om hvilken man, som den ærede Ordfører yttrede sig, kunde sige, at man kan tage den som enhver anden Lov? Troe de Herrer ikke, at Ministeriet forudseer langt alvorligere Følger end saadanne, som ligesvem lade sig bekræfte af denne Lovs Forkastelse? Det er et af Hovedmomenterne, et af de Hovedoieemed, som Regjeringen selv har stillet sig ved at an-

befale Hans Majestæt den kongelige Runds-gjøreelse af 28de Januar d. N., at tilveiebringe en Toldeenhed (Hør!). Det er et Maal, som Ministeriet har sat sig selv, fordi Ministeriet har Erfaring om de Farer, der flyde fra Monarchiet af, at denne Toldeenhed ikke tidligere var iværksat, men — og det maa jeg bede de ærede Herrer at erindre — det er tillige et Tilsagn, det er et Tilsagn til de Statsdele, der lide lige saa meget af Eidergrændsen, som vi tidligere lede af Grændsen ved Kongeaen, som maaskee endog lide mere, forsaavidt Toldgrændsen ved Kongeaen var gammel, medens Toldgrændsen ved Eideren er ny, og som maaskee ogsaa lide mere af den Grund, at Toldgrændsen ved Eideren er strengere, end Toldgrændsen ved Kongeaen var. Denne tilstod fri Tilførsel af de forskellige Landsdeles Producter; Toldgrændsen ved Eideren fastsætter i den Henseende en bestemt Grændse: hvad der er produceret i den ene Landsdeel, skal betragtes som et fremmed Lands Product. Jeg troer, at de Herrer, af Regjeringens Optraaden i denne Sag, maae være berettigede til at ulede, at Regjeringen med al Magt maa holde paa den Lov, og jeg skal tilslade mig at tilføie, at jeg, som Hans Majestæts Finansminister, for mit Vedkommende er beredt paa at bruge ethvert grundlovmæssigt Middel, for at sætte denne Lov igjennem; saa fast er jeg overbevist om dens Nødvendighed for Monarchiets Bestaaen, og saa fast er jeg overbevist om, at det er at spille en kostbar Tid, og at spille den fleerdobbelte, om vi nu lade det rette Dieblit gaae forbi. Det ærede Udvalg attraaer, at man skal paavise Ulemperne ved at udsætte denne Sag, og gjør opmærksom paa, at Finansministeren under Sagens 1ste Behandling skal have erklæret, at han